

اخلاق در حرفه‌های یاریگر

ترجمهٔ این اثر را تقدیم می‌کنم به:

همهٔ آنان که اندیشیدن را می‌آموزند نه اندیشه‌ها را
مربیان اخلاق که میراث‌دار گنجینه‌های حکمت هستند
آنان که تبار کلمات‌شان به اندیشه‌های پاکیزه می‌رسد

و

پدر و مادرم که از لابه‌لای واژه‌هایشان طنین کلمهٔ طیبه به گوش می‌رسد.

فصل ۱

۱۲۳	اصول اخلاقی از منظر تنوع
۱۲۴	ارزش‌ها و فرضیات فرهنگی در درمان
۱۳۲	بررسی جهت‌گیری جنسی
۱۳۸	فرهنگ ناتوانی
۱۴۱	تناسب مراجع و مشاور
۱۴۵	آموزش چندفرهنگی به کارکنان سلامت روان
۱۵۲	خلاصه فصل

فصل ۵

۱۵۶	حقوق مراجع و مسئولیت‌های مشاور
۱۵۸	مقدمه
۱۶۰	حق مراجع برای رضایت آگاهانه
۱۶۴	محتوای رضایت آگاهانه
۱۷۲	مسئولیت‌های حرفه‌ای در ثبت پرونده
۱۸۱	مسائل اخلاقی در مشاوره آنلاین
۱۸۷	کار با خردسالان
۱۹۴	برخورد با رفتار مشکوک غیر اخلاقی همکاران
۱۹۷	مسئولیت سهل‌انگاری در حرفه‌های یاریگر
۲۰۶	خلاصه فصل

فصل ۶

۲۰۹	مسائل اخلاقی و حقوقی در رازداری
۲۱۱	مقدمه
۲۱۱	رازداری، ارتباط ممتاز و حریم خصوصی
۲۲۴	رازداری در تعامل از راه دور
۲۲۶	مفاهیم HIPAA برای ارائه‌دهندگان سلامت روان
۲۲۸	وظیفه هشدار و محافظت
۲۴۶	محافظت از کودکان، سالمندان و بزرگسالان وابسته در
۲۵۱	رازداری و مسائل مربوط به HIV/AIDS
۲۵۴	خلاصه فصل

فصل ۷

۲۵۷	مدیریت روابط و مرزها
۲۵۹	مقدمه
۲۶۰	اصول اخلاقی در مورد روابط چندگانه
۲۶۸	دیدگاه‌های مختلف در مورد مسائل مرزی
۲۶۹	مدیریت روابط چندگانه در جامعه‌های کوچک
۲۷۳	مبادله در ازای دریافت خدمات حرفه‌ای
۲۷۹	هدیه دادن و هدیه گرفتن
۲۸۱	رابطه اجتماعی با مراجعان
۲۸۳	جاذبیت‌های جنسی در رابطه درمانگر-مراجع

مقدمه‌ای بر اخلاق حرفه‌ای

۱۷	کانون این کتاب
۱۸	پیشنهاداتی برای استفاده از این کتاب
۱۹	اصول اخلاقی حرفه‌ای
۲۰	تصمیم‌گیری اخلاقی
۲۶	مراحل تصمیم‌گیری اخلاقی
۳۴	خودارزیایی: مقیاس نگرش‌ها و باورهای شما درباره مسائل ...
۳۸	خلاصه فصل

فصل ۲

۵۰	مشاور در مقام شخص و متخصص
۵۲	مقدمه
۵۲	خودآگاهی و تأثیر شخصیت و نیازهای درمانگر بر مراجع
۴۵	درمان شخصی برای مشاوران
۵۹	انتقال و انتقال متقابل
۶۶	وابستگی مراجع
۶۹	استرس در حرفه مشاوره
۷۲	فرسودگی و ناکارآمدی مشاور
۴۷	حفظ سرزندگی از طریق خودمراقبتی
۷۶	خلاصه فصل

فصل ۳

۷۹	ارزش‌ها و رابطه یاریگر
۸۱	مقدمه
۸۱	مناقشات در مورد ادغام ارزش‌های شخصی با هویت حرفه‌ای
۸۲	روشن‌سازی ارزش‌های شخصی و نقش آنها در
۸۴	آیا تحمیل ارزش‌هایتان به مراجع اخلاقی است؟
۸۸	چارچوب قانونی در خصوص تبعیض ارزشی
۹۳	تعارض‌های ارزشی در رابطه با نگرش‌ها و رفتارهای جنسی
۹۵	تعارض‌های ارزشی در مورد سقط جنین
۹۷	مورد دیگری از تعارض‌های ارزشی احتمالی
۹۸	نقش ارزش‌های معنوی و مذهبی در مشاوره
۱۰۴	تعارض‌های ارزشی در مورد تصمیمات پایان زندگی
۱۱۰	خلاصه فصل

فصل ۴

۱۱۵	دیدگاه‌های چندفرهنگی و مسائل مربوط به تنوع
۱۱۷	مقدمه
۱۲۰	مشکل دیدگاه فرهنگی تونلی
۱۲۲	چالش کار با جمعیت‌های متنوع

روابط جنسی در درمان: مسائل اخلاقی و حقوقی.....	۲۸۷
روابط جنسی با مراجعان سابق.....	۲۹۱
یک مورد خاص: تماس غیرشهوانی با مراجعان.....	۲۹۳
خلاصه فصل.....	۲۹۶

فصل ۸

آموزش و صلاحیت حرفه‌ای.....	۳۰۰
مقدمه.....	۳۰۲
صلاحیت درمانگران: ابعاد اخلاقی و قانونی.....	۳۰۲
مسائل اخلاقی در آموزش درمانگران.....	۳۰۸
ارزیابی دانش، مهارت‌ها و عملکرد شخصی.....	۳۱۱
نقش دروازه‌بانی اساتید در ارتقای صلاحیت.....	۳۱۷
اخراج دانشجویان به دلایل غیر آموزشی.....	۳۲۰
صدور مجوز و گواهی حرفه‌ای.....	۳۲۳
مرور، مشاوره، و نظارت توسط هم‌تایان.....	۳۲۶
خلاصه فصل.....	۳۲۷

فصل ۹

مسائل اخلاقی در نظارت.....	۳۳۰
مقدمه.....	۳۳۲
مسائل اخلاقی در نظارت بالینی.....	۳۳۲
عملکرد اخلاقی و مؤثر ناظران بالینی.....	۳۳۶
ابعاد حقوقی نظارت.....	۳۳۹
مسائل اخلاقی در نظارت آنلاین.....	۳۴۲
مسائل ویژه در نظارت برای مشاوران مدرسه.....	۳۴۲
مسائل چندفرهنگی و تنوع در نظارت.....	۳۴۳
نقش‌ها و روابط چندگانه در فرآیند نظارتی.....	۳۴۶
خلاصه فصل.....	۳۵۴

فصل ۱۰

مسائل اخلاقی در نظریه و عمل.....	۳۵۸
مقدمه.....	۳۶۰
توسعه سبک مشاوره‌ای.....	۳۶۰
تقسیم مسئولیت در درمان.....	۳۶۲
تصمیم‌گیری در مورد اهداف مشاوره.....	۳۶۳
استفاده از تکنیک در مشاوره.....	۳۶۴
ارزیابی و تشخیص به‌مثابه موضوعی حرفه‌ای.....	۳۶۵
استفاده از آزمون‌ها در مشاوره.....	۳۷۸
عملکرد مبتنی بر شواهد.....	۳۸۰

خلاصه فصل.....	۳۸۴
----------------	-----

فصل ۱۱

مسائل اخلاقی در زوج‌درمانی و خانواده‌درمانی.....	۳۸۶
مقدمه.....	۳۸۸
نظریه سیستم‌ها.....	۳۸۸
استانداردهای اخلاقی در زوج‌درمانی و خانواده‌درمانی.....	۳۸۹
ملاحظات اخلاقی ویژه در زوج‌درمانی/خانواده‌درمانی.....	۳۹۲
رضایت آگاهانه در زوج‌درمانی و خانواده‌درمانی.....	۳۹۳
مسائل حرفه‌ای معاصر.....	۳۹۴
زوج‌درمانی و خانواده‌درمانی حساس به جنسیت.....	۴۰۰
مسئولیت‌های زوج‌درمانگر/خانواده‌درمانگر.....	۴۰۴
رازداری در زوج‌درمانی و خانواده‌درمانی.....	۴۰۶
خلاصه فصل.....	۴۰۹

فصل ۱۲

مسائل اخلاقی در گروه‌درمانی.....	۴۱۲
مقدمه.....	۴۱۴
مسائل اخلاقی در آموزش و نظارت بر رهبران گروه.....	۴۱۴
مسائل اخلاقی در آموزش تنوع به گروه‌درمانگران.....	۴۱۷
ملاحظات اخلاقی در کار با یاردرمانگر.....	۴۲۲
مسائل اخلاقی در تشکیل و مدیریت گروه.....	۴۲۳
رازداری در گروه‌درمانی.....	۴۲۸
استفاده از رسانه‌های اجتماعی در گروه‌درمانی: ملاحظات... ..	۴۳۱
مسائل اخلاقی در مورد خاتمه درمان.....	۴۳۳
مرحله پیگیری و ارزیابی.....	۴۳۴
خلاصه فصل.....	۴۳۶

فصل ۱۳

دیدگاه‌های مربوط به جامعه و عدالت اجتماعی.....	۴۳۹
مقدمه.....	۴۴۱
چرا مشاوران نگران دیدگاه اجتماعی هستند.....	۴۴۳
عملکرد اخلاقی در بافت فعالیت‌های اجتماعی.....	۴۴۴
جهت‌گیری سلامت روان جامعه.....	۴۴۶
دیدگاه عدالت اجتماعی.....	۴۴۸
صلاحیت‌های نقش حامی.....	۴۵۱
نقش یاریگران در جامعه.....	۴۵۲
ترویج تغییر در جامعه.....	۴۵۵
فعالیت در چاقوب سیستم.....	۴۵۷
خلاصه فصل.....	۴۶۱

پیش‌گفتار مترجم

زمانی که قصد ورود به یک شغل یا حرفه را دارید، باید درباره اصول و قواعد و اخلاق حرفه‌ای آن اطلاعات داشته‌باشید. هر حرفه‌ای در هر حوزه‌ای که باشد، اخلاق و ضوابط حرفه‌ای مخصوص به‌خود را دارد که افراد باید در چارچوب آن فعالیت کنند. روان‌شناسی و مشاوره نیز از این قاعده مستثنا نیستند و باید گفت توجه به اخلاق حرفه‌ای برای درمانگران بسیار مهم و ضروری است.

اخلاق در معنای لغوی به معنای خلق و خو، رفتار عادت شده و مزاج بکار می‌رود. در معنای دیگر دانشی است که از حسن و قبح و خوبی و بدی رفتار بحث می‌کند. آموزش‌های دانشگاهی بیشتر جنبه‌های نظری و تاحدی مهارتی را تقویت می‌کنند و حمایت اندکی برای درک ابعاد اخلاقی فراهم می‌سازند، درحالی که مناسب‌ترین شکل آماده‌سازی و حساس‌سازی برای اخلاق حرفه‌ای، آموزش رسمی در این زمینه است.

از مهم‌ترین و اولین فایده آموزش اصول و استانداردهای اخلاقی به درمانگران، جلوگیری از بروز بحران‌های اخلاقی و حفظ بهزیستی مراجعان است. وجود یک چارچوب مدون و قوی به‌خوبی کمک می‌کند که حریم درمانگر و مراجع حفظ شود و همه فرایند درمان درون یک مرز مشخص حرفه‌ای پیش رود. آگاهی و حساس بودن به اصول اخلاقی باعث می‌شود درمانگران درمقابل با سردرگمی اخلاقی، وظیفه خود را بدانند. در محدوده صلاحیت و شایستگی خود قدم بردارند. اعتماد به نفس خود را افزایش دهند. با نیکوکاری و شهامت به‌جای فرو رفتن در لاک محافظه‌کاری، مسئولیت‌پذیر باشند و کیفیت خدمات خود را افزایش دهند.

متأسفانه در حیطه اخلاق در روان‌شناسی و مشاوره، تعداد معدودی کتاب به‌چاپ رسیده است. کتاب حاضر کوششی است اندک برای رفع قسمتی از این کاستی. این کتاب که جزو پنجاه کتاب پرفروش در حوزه آموزش مشاوره بوده‌است با قلمی روان مسائل اخلاقی مهم را مطرح می‌کند و سپس با ارائه دیدگاه‌های مختلف در مورد هر مسأله، به شما کمک می‌کند تا شیوه مقابله با بحرانهای اخلاقی را بیاموزید، همچنین زمینه‌ای را فراهم می‌کند تا دیدگاه منحصر‌به‌فرد خود را در مورد مسائل اخلاقی پرورش دهید و از فانوس پرنور اخلاق برای روشن کردن مسیر پر فراز و نشیب درمان بهره‌گیرید. امید است که با مطالعه این کتاب بتوانید انسانهای نیازمند کمک را به سالمترین روش یاری دهید.

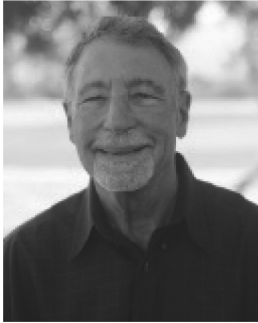
در ترجمه کتاب حاضر، کوشش بر آن بوده است که متن اصلی به زبانی ساده و در عین حال با حفظ امانت به فارسی برگردانده شود، اما علی‌رغم تلاش‌های مترجم ممکن است مشکلات و نواقصی در کار دیده شود که امید می‌رود در چاپ‌های بعدی مورد اصلاح قرار گیرند. به‌همین دلیل، از خوانندگان علاقه‌مند درخواست می‌شود با ارسال توصیه‌ها و پیشنهادها سازنده خود به ایمیل مترجم^۱ بر کیفیت چاپ‌های بعدی این کتاب بیفزایند. در پایان ستایش و سپاسگزاری بیکران از خداوند متعال دارم که مجال ترجمه این اثر را حاصل و فراهم کرد. باشد که قبول افتد و در نظر آید.

زهرا سادات پورسیدآقایی

عضو هیأت علمی گروه مشاوره دانشگاه آزاد اسلامی

واحد تهران شمال

درباره نویسندگان

جرالد کوری استاد بازنشسته رشته خدمات انسانی و مشاوره در دانشگاه ایالتی کالیفرنیا در فولرتون است. او مدرک دکترای خود را در رشته مشاوره از دانشگاه کالیفرنیا جنوبی دریافت کرد. جرالد دیپلمات در روان شناسی مشاوره، عضو هیئت روان شناسی حرفه‌ای آمریکا؛ روانشناس دارای مجوز؛ و مشاور ملی باصلاحیت است. جرالد در انجمن روان شناسی آمریکا (بخش ۱۷، روان شناسی مشاوره، و همچنین بخش ۴۹، روان درمانی گروهی)؛ انجمن مشاوره آمریکا؛ انجمن متخصصان گروه درمانی؛ در انجمن روان درمانی گروهی آمریکا؛ انجمن مشاوران سلامت روان آمریکا؛ انجمن ارزش های معنوی، اخلاقی و دینی در مشاوره؛ انجمن آموزش و نظارت مشاوران؛ و انجمن آموزش و نظارت مشاوران غرب نیز عضو می باشد. جری و ماریان کوری هر دو «جایزه یک عمر دستاورد» را از انجمن مشاوران سلامت روان آمریکا در سال ۲۰۱۱، و «جایزه شعلی برجسته» را از ASGW

در سال ۲۰۰۱ دریافت کردند. جری در سال ۱۹۹۱ «جایزه بهترین استاد سال» را از دانشگاه ایالتی کالیفرنیا در فولرتون دریافت کرد. او به طور منظم دروس مشاوره گروهی و اخلاق در مشاوره را در دوره های کارشناسی و کارشناسی ارشد تدریس می کند. او نویسنده یا نویسنده همکار در پانزده کتاب درسی در رشته مشاوره است، و بیش از شصت مقاله و فصل کتاب نگاشته است. چندین کتاب او به زبان های دیگر ترجمه شده اند. کتاب نظریه و عمل در مشاوره و روان درمانی به عربی، اندونزیایی، پرتغالی، ترکی، کره ای؛ و کتاب نظریه و عمل در مشاوره گروهی به زبان های کره ای، چینی، اسپانیایی و روسی ترجمه شده است. در طول چهل سال گذشته، جری و ماریان کوری کارگاه های مشاوره گروهی را برای آموزش به متخصصان سلامت روان در بسیاری از دانشگاه های آمریکا کانادا، مکزیک، چین، هنگ کنگ، کره، آلمان، بلژیک، اسکاتلند، انگلستان و ایرلند برگزار کرده اند. جری در اوقات فراغت خود به مسافرت، کوهنوردی، صحرانوردی، دوچرخه سواری و گشت و گذار با نوه هاش در ماشین فورد مدل ۱۹۳۱ اش علاقمند است. ماریان و جری در سال ۱۹۶۴ ازدواج کرده اند. آنها دو دختر بالغ (هایدی و سیندی)، دو نوه دختر (کایلا و کیگان) و یک نوه پسر (کوری) دارند. علاوه بر کتاب اخلاق در حرفه های یاریگر، ویرایش دهم (۲۰۱۹)، با همکاری ماریان اشنایدر کوری و سیندی کوری، که به زبان ژاپنی، چینی و کره ای ترجمه شده است، کتاب های زیر نیز از جرالد کوری در انتشارات Cengage Learning به چاپ رسیده اند:

- گروه درمانی: فرآیند و عمل، ویرایش دهم (۲۰۱۸)، با همکاری ماریان اشنایدر کوری و سیندی کوری
- هرگز نمی دانستم که انتخابی هم داشتیم، ویرایش یازدهم (۲۰۱۸)، با همکاری ماریان اشنایدر کوری و میشل موراتوری
- نظریه و عمل در مشاوره و روان درمانی، ویرایش دهم (و راهنمای دانشجویان) (۲۰۱۷)
- نظریه و عمل در مشاوره گروهی، ویرایش نهم (و راهنمای دانشجویان) (۲۰۱۶)
- تبدیل شدن به یاریگر، ویرایش هفتم (۲۰۱۶)، با همکاری ماریان اشنایدر کوری
- تکنیک های گروه درمانی، ویرایش چهارم (۲۰۱۵)، با همکاری ماریان اشنایدر کوری، پاتریک کالانان، و جی. مایکل راسل
- رویکرد موردی به مشاوره و روان درمانی، ویرایش هشتم (۲۰۱۳)
- هنر مشاوره یکپارچه، ویرایش سوم (۲۰۱۳)
- جری کوری (با باربارا هرلیهی) در نگارش کتاب مسائل مرزی در مشاوره: نقش ها و مسئولیت های چندگانه، ویرایش سوم (۲۰۱۵) و کتاب استانداردهای اخلاقی ACA، ویرایش هفتم (۲۰۱۵) همکاری کرده است. علاوه بر

این، او (با میشل موراتوری، جود آستین و جولوس آستین) در نگارش کتاب خودمراقبتی مشاور (۲۰۱۸) و (با رابرت هاینس، پاتریس مولتون و میشل موراتوری) کتاب نظارت بالینی در حرفه‌های یاریگر: راهنمای عملی، ویرایش دوم (۲۰۱۰) همکاری کرده‌است. او کتاب مسیر حرفه‌ای خود را خلق کنید: درس‌هایی از سفر شخصی من (۲۰۱۰) را نیز نگاشته است. همه این پنج کتاب توسط انجمن مشاوره آمریکا منتشر شده‌اند.

او چندین برنامه آموزشی را به صورت DVD دربارل ابعاد مختلف فعالیت‌های مشاوره‌ای تهیه کرده‌است: (۱) اخلاق در عمل: DVD و کتاب کار (۲۰۱۵)، با همکاری ماریان اشنایدر کوری و رابرت هاینس. (۲) گروه‌درمانی در عمل: تکامل و چالش‌ها به صورت DVD و کتاب کار (۲۰۱۴)، با همکاری ماریان اشنایدر کوری و رابرت هاینس؛ (۳) DVD نظریه و عمل در مشاوره و روان‌درمانی: مورد استن و سخنرانی‌ها (۲۰۱۳)؛ (۴) DVD مشاوره یکپارچه: مورد روث و سخنرانی‌ها (۲۰۱۳)، با همکاری رابرت هاینس؛ و (۵) DVD نظریه و عمل در مشاوره گروهی (۲۰۱۲). همه این برنامه‌ها از طریق انتشارات Cengage Learning در دسترس هستند.

ماریان اشنایدر کوری زوج‌درمانگر و خانواده‌درمانگر دارای مجوز در کالیفرنیا، و یک مشاور ملی باصلاحیت است. او مدرک کارشناسی‌ارشد خود را در رشته مشاوره ازدواج، خانواده و کودک از کالج پیمین دریافت کرد. او عضو انجمن متخصصین گروه‌درمانی است و در سال ۲۰۰۱ «جایزه شغلی برجسته» این سازمان را دریافت کرد. او در سال ۲۰۱۱ نیز «جایزه یک عمر دستاورد» را از انجمن مشاوران سلامت روان آمریکا دریافت کرد و یکی از اعضای انجمن مشاوران سلامت روان آمریکا است. ماریان در انجمن مشاوره آمریکا، انجمن روان‌درمانی گروهی آمریکا، انجمن متخصصان گروه‌درمانی، انجمن مشاوره و توسعه چندفرهنگی، انجمن آموزش و نظارت مشاوران، و انجمن آموزش و نظارت مشاوران غرب نیز عضو است. ماریان در برگزاری گروه‌درمانی برای جمعیت‌های مختلف، کارگاه‌های آموزشی و نظارتی در گروه درمانی،

گروه‌های خودکاو برای دانشجویان فارغ‌التحصیل رشته مشاوره، و گروه‌های آموزشی برای مشاوران گروهی، و کارگاه‌های هفتگی رشد شخصی محلی در مشارکت داشته‌است. ماریان و جری کوری با کمک یکدیگر در آمریکا، آلمان، ایرلند، بلژیک، مکزیک، هنگ‌کنگ، چین و کره اقدام به برگزاری کارگاه‌های آموزشی، سمینارهای آموزشی پیوسته، و گروه‌های رشد شخصی کرده‌اند.

علاوه بر کتاب اخلاق در حرفه‌های یاریگر، ویرایش دهم (۲۰۱۹)، با همکاری جerald کوری و سیندی کوری، که به ژاپنی، چینی و کره‌ای ترجمه شده‌است، کتاب‌های زیر نیز از ماریان در انتشارات Cengage Learning به چاپ رسیده‌اند:

- گروه‌درمانی: فرآیند و عمل، ویرایش دهم (۲۰۱۸)، با همکاری جerald کوری و سیندی کوری)
- هرگز نمی‌دانستم که انتخابی هم داشتم، ویرایش یازدهم (۲۰۱۸)، با همکاری جerald کوری و میشل موراتوری، که به زبان چینی ترجمه شده‌است.
- تبدیل شدن به یاریگر، ویرایش هفتم (۲۰۱۶)، با همکاری جerald اشنایدر کوری)
- تکنیک‌های گروه‌درمانی، ویرایش چهارم (۲۰۱۵)، با همکاری جerald کوری، پاتریک کالانان، و مایکل راسل که به زبان پرتغالی، کره‌ای، ژاپنی و چک ترجمه شده‌است.
- ماریان برنامه‌های آموزشی ویدئویی مختلفی (همراه با کتاب کار دانشجویان) در انتشارات Cengage Learn-ing تهیه کرده‌است: گروه‌درمانی در عمل: تکامل و چالش‌ها به صورت DVD و کتاب کار (۲۰۱۴)، با همکاری جerald اشنایدر کوری و رابرت هاینس؛ و اخلاق در عمل: DVD و کتاب کار (۲۰۱۵)، با همکاری جerald کوری و رابرت هاینس).

ماریان و جری در سال ۱۹۶۴ ازدواج کردند. آنها دو دختر به نام هایدی و سیندی، دو نوه دختر (کایلا و کیگان) و یک نوه پسر (کوری) دارند. ماریان در آلمان بزرگ شده‌است و هنوز با خانواده و دوستانش در آنجا ارتباط نزدیکی دارد. او در اوقات فراغت از سفر، مطالعه، دیدار با دوستان، دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی لذت می‌برد.

سیندی کوری روانشناس بالینی دارای مجوز است که در بخش خصوصی در سن دیگو، کالیفرنیا، فعالیت می‌کند. او بیش از یک دهه در مقام استاد مدعو تمام‌وقت در رشته مشاوره و روان‌شناسی مدرسه در دانشگاه ایالتی سن دیگو، در برنامه‌های «بلوک مبتنی بر جامعه» و «زوج‌درمانی و خانواده‌درمانی» کار کرده‌است. او مدرک کارشناسی‌ارشد خود را در رشته زوج‌درمانی و خانواده‌درمانی از دانشگاه سن دیگو، و مدرک دکترای خود را در رشته روان‌شناسی بالینی جامعه‌چندفرهنگی در دانشکده روان‌شناسی حرفه‌ای کالیفرنیا در الحمیرا، کالیفرنیا، دریافت کرده‌است. او عضو انجمن مشاوره آمریکا، انجمن متخصصان گروه‌درمانی، انجمن روان‌شناسی آمریکا، و انجمن روان‌شناسی سن دیگو (SDPA) می‌باشد. سیندی ریاست کمیته‌لزبین‌ها، گی‌ها، دوجنس‌گرایان و تراجنسیتی‌ها در SDPA را به عهده داشته‌است، و عضو کمیته چندفرهنگی و کمیته زنان بوده‌است.

سیندی اغلب در زمینه آموزش به مشاوران، آموزش تخصص چندفرهنگی، عدالت اجتماعی، و توسعه جامعه فعالیت می‌کند. او علاوه بر تدریس در دانشگاه ایالتی سن دیگو، در برنامه PsyD در دانشگاه بین‌المللی آلیانت در الحمیرا هم تدریس پاره‌وقت داشته‌است. سیندی در مقام بالین‌گر قراردادی برای بازماندگان شکنجه بین‌المللی هم فعالیت کرده‌است، و روی کمک به جوانان پناهنده سودانی برای سازگاری با زندگی در آمریکا، یافتن شغل و تحصیل در کالج‌ها و دانشگاه‌ها متمرکز بوده‌است.

سیندی در مقام مشاور چندفرهنگی کار می‌کند و برنامه‌های مداخله بالینی، رهنمودهای آموزشی، و برنامه‌های آموزشی حساس به تنوع را برای انواع مدارس، مشاغل و سازمان‌ها در سن دیگو طراحی کرده‌است. او به‌صورت خصوصی در حوزه کار با زنان، زوجها، مشاوران و دانشجویان فارغ‌التحصیل رشته مشاوره فعالیت می‌کند.

سیندی در نگارش کتاب گروه‌درمانی: فرایند و عمل، ویرایش دهم (۲۰۱۸) با ماریان کوری و جرال کوری همکاری کرده‌است.

مقدمه‌ای بر اخلاق حرفه‌ای

اهداف یادگیری

- انتظار می‌رود که پس از مطالعه این فصل:
۱. درونمایه‌های مشترک اصول اخلاقی را بشناسید.
 ۲. با محدودیت‌های آیین‌نامه‌های اخلاقی آشنا شوید.
 ۳. سه هدف اصلی پیروی از آیین‌نامه‌های اخلاقی را توصیف کنید.
 ۴. تفاوت قانون و اخلاق را توضیح دهید.
 ۵. تفاوت اخلاق آرمانی و اخلاق اجباری را درک کنید.
 ۶. اخلاق اصولی و اخلاق فضیلت را مقایسه کنید.
 ۷. شش اصل اخلاقی را در معضلات اخلاقی اعمال کنید.
 ۸. مراحل بررسی یک معضل اخلاقی را بشناسید.
 ۹. نگرش‌ها و باورهای خود را نسبت به طیف وسیعی از مسائل اخلاقی و حرفه‌ای مطرح‌شده در این کتاب ارزیابی کنید.

کانون این کتاب

ما سه نفر که سال‌هاست در کنار یکدیگر و به‌طور مستقل فعالیت می‌کنیم، با مسائل حرفه‌ای و اخلاقی متعددی روبرو شده‌ایم که به نظرمان راه‌حل روشنی ندارند. در گفت‌وگو با دانشجویان و همکاران‌مان نیز به تجربه‌ی مشابهی دست یافته‌ایم. تبادل نظر درباره‌ی این مسائل ما را در مقابله با آنها یاری کرده‌است و در این کتاب قصد داریم با شما هم در مورد این مسائل و راه‌حل‌های بالقوه آنها صحبت کنیم. ما به این نتیجه رسیده‌ایم که دانشجویان حرفه‌های یاریگر باید قبل از کسب اولین تجربه کار میدانی، و حتماً قبل از شروع کارشان، مسائل اخلاقی را پیش‌بینی کنند و برای مقابله با آنها آماده باشند. اگرچه فقدان پاسخ صریح و روشن به معضلات اخلاقی ناامیدکننده به نظر می‌رسد، گفت‌وگو در مورد این مسائل از همه ما درمانگر بهتری می‌سازد و ما را به سوی دستاوردهای بالینی مؤثرتر هدایت می‌کند.

ما نمی‌توانیم برای این مشکلات نسخه پزشکی تجویز کنیم یا برای موقعیت‌های پیچیده احتمالی راه‌حل‌های ساده‌ای ارائه دهیم. هدف اصلی ما این است که با تقویت تفکر انتقادی به شما کمک کنیم تا در کنار محدودیت‌های گسترده اصول اخلاقی و رویکردهای نظری مختلف، به دیدگاه شخصی خودتان در مورد مسائل اخلاقی دست یابید. ما در این کتاب چندین مسأله اساسی را مطرح می‌کنیم و پس از بیان دیدگاه‌های مختلف و نظرات خودمان، فرصتی در اختیار شما قرار می‌دهیم تا تفکر‌تان را اصلاح کنید و فعالانه موضوع‌تان را در مقابل این مسائل مشخص سازید. شاید بسیاری از این مسائل در مراحل مختلف زندگی حرفه‌ای‌تان معنایی متفاوت به خود گیرند و مجدداً ظاهر شوند.

این کتاب، چارچوب و مسیری منعطف برای کار با معضلات اخلاقی به شما ارائه می‌دهد. ما بر اساس تجربیات بالینی، تجربیاتی که در بافت آموزش اخلاق کسب کرده‌ایم، و آنچه که از گفت‌وگو با همکاران و دانشجویان‌مان آموخته‌ایم باورهایمان را اصلاح کرده‌ایم. دلیل علاقه ما به مطالعه اخلاق این است که در این مسیر می‌بایست (۱) از مهارت‌های تفکر انتقادی بهره‌گیری، (۲) قضاوت و فرایندهای مربوط به تصمیم‌گیری را تقویت کنیم، (۳) از عدالت اجتماعی حمایت کنیم و (۴) و استانداردهایی را که در حرفه ما در چارچوب فرهنگ محصور شده‌اند به چالش کشیم.

هنگام مطالعه این کتاب به سوگیری‌ها و نگرش‌های ما نسبت به مسائل اخلاقی پی خواهید برد. صادقانه اقرار می‌کنیم که آنچه را در این کتاب بیان می‌کنیم، نگرش‌های خودمان هستند نه استانداردهای جهانی. هدف ما از بیان دیدگاه‌هایمان این نیست که آنها را به شما تحمیل کنیم، بلکه این است که شما را در مسیر خلق نگرش خودتان نسبت به مسائل اخلاقی یاری دهیم. اگرچه ممکن است پی بردن به رفتارهای نادرست شخصی خودمان بسیار چالش‌برانگیزتر از اشاره به رفتارهای نادرست همکاران‌مان باشد، لازم است همه ما به رفتارهای حرفه‌ای و شخصی‌مان بیندیشیم. به‌طور کلی، همه ما در قبال رفتارهای اخلاقی‌مان مسئول هستیم.

شما در مقام یاریگر با موقعیت‌های زیادی روبرو می‌شوید که لازم است برای حداکثر کمک به مراجعان‌تان از قضاوت صحیح بهره‌گیری کنید. اصول اخلاقی تنها استانداردهای کلی ارائه می‌دهند و برای مقابله با همه موقعیت‌ها به اندازه کافی صریح نیستند. تفسیر اصول اخلاقی اغلب دشوار است و نظرات متفاوتی درباره نحوه استفاده از آنها در موارد خاص وجود دارد. اما در همه حالات، حفظ بهزیستی مراجع مستلزم این است که شما با راهنمای اصول اخلاقی و استانداردهای پذیرفته‌شده در حرفه خود آشنا باشید.

حرفه‌های مختلف سلامت روان دارای اصول اخلاقی ویژه‌ای هستند که اعضا می‌بایست از آنها پیروی کنند. اغلب دانشجویان و اساتید معیارهای اخلاقی و حقوقی را با هم اشتباه می‌گیرند، یا به اشتباه تصور می‌کنند که اخلاق توسط قانون تعیین می‌شود. اما واقعیت این است که اخلاق و قانون مترادف نیستند (به فصل پنجم و ششم مراجعه کنید). از شما در مقام ارائه‌دهنده خدمات سلامت روان انتظار می‌رود که از اصول اخلاقی سازمان حرفه‌ای خود و عواقب اجرای روش‌هایی که مورد تأیید سازمان نیستند آگاه باشید. عملکرد مسئولانه مستلزم این است که ما از قضاوت آگاهانه، سالم و مسئولانه برخوردار باشیم. علاوه بر این، باید مشتاق باشیم با همکاران‌مان مشورت کنیم، اطلاعات‌مان را بر اساس

مطالعه و ادامهٔ تحصیل به‌روز نگه داریم، و پیوسته بر رفتارمان نظارت کنیم. ما در طول زندگی حرفه‌ای‌مان بسیاری از موارد مطرح‌شده در این کتاب را بازنگری کرده‌ایم. به گفتهٔ لویت، فری و مزارلا (۲۰۱۵) «مشاوران باتجربه هنوز هم با حوزه‌های مناقشه‌برانگیز اخلاق دست‌وپنجه نرم می‌کنند، و به‌ندرت ممکن است برای مسئله‌ای به ظاهر ساده، راه‌حل‌های روشنی وجود داشته‌باشد» (صص. ۹۵-۹۴). اگرچه ممکن است در مرحلهٔ اولیهٔ رشد خود در مقام مشاور تصور کنید که برخی مسائل اخلاقی و تخصصی را حل کرده‌اید، با کسب تجربه احتمالاً با ابعاد جدیدی از این مسائل روبرو شوید. بسیاری از دانشجویان معتقد هستند که می‌بایست قبل از شروع کارشان تمام مسائل احتمالی را حل کنند، در حالی که چنین چیزی غیرممکن است. تعریف و اصلاح این نگرانی‌ها فرآیندی تحولی است که به خودکاوی، گوشه‌نظری، و بازنگری پیوسته نیاز دارد.

پیشنهاداتی برای استفاده از این کتاب

آشنایی دانشجویان با ابعاد مختلف تفکر دربارهٔ عملکرد اخلاقی ضرورت دارد، حتی اگر پاسخ ما به سؤالات مربوط به مسائل و معضلات اخلاقی این باشد که «بستگی دارد» فقدان پاسخ صریح به این مسائل ظاهراً اضطراب‌برانگیز است، اما ما ترجیح می‌دهیم که این فقدان را نوعی آزادی‌بخشی تلقی کنیم زیرا همین حوزهٔ مناقشه‌برانگیز وسیعی که در تصمیم‌گیری اخلاقی به چشم می‌خورد، به ما فرصت می‌دهد تا در مسیر رشدمان در مقام فردی متخصص، خلاقیت‌های‌مان را پرورش دهیم و توانمند شویم.

ما اغلب خودمان را در حال گفت‌وگو با شما خوانندگان تصور می‌کنیم. نظرات‌مان را بیان می‌کنیم و چگونگی رسیدن به نگرش‌های فعلی‌مان را توضیح می‌دهیم. شما را هم تشویق می‌کنیم که افکار و تجربیات‌تان را در رابطه با معضلات و نگرش‌های اخلاقی‌ای که در اینجا مطرح می‌کنیم یکپارچه سازید. این فرایند به جذب اطلاعات، ژرف شدن ادراک و دست یافتن شما به نوعی تفکر اخلاقی کمک می‌کند. یکی از اولویت‌های مهم در این راستا این است که اهداف‌تان را روشن کنید و به این فکر کنید که چطور می‌توانید فعالانه با این موقعیت‌ها مقابله کنید. برای استفاده بهتر از این کتاب بهتر است توصیه‌های زیر را رعایت کنید:

- آماده‌سازی. با صرف وقت برای خواندن مطالب و اندیشیدن به سؤالات مطرح‌شده، خودتان را برای مشارکت فعال در کلاس درس آماده کنید. انجام تمرینات و پاسخگویی به سؤالاتی که پاسخ مشخصی ندارند، به روشن شدن موضع شما در برابر موضوعات بحث‌برانگیز کمک می‌کند.
- انتظارات. دانشجویان اغلب انتظارات غیرواقعی از خودشان دارند. اگر تجربهٔ محدودی در مشاوره با مراجع دارید، شرایطی را تجسم کنید که دوستان‌تان در مورد آنها با شما مشورت کرده‌اند و تصور کنید که اگر به‌جای آنها بودید چطور رفتار می‌کردید. همچنین، به مواقعی فکر کنید که به تنهایی قادر به تصمیم‌گیری نبوده‌اید و به راهنمایی دیگران نیاز داشته‌اید. این راهبردها به شما کمک می‌کنند تا مطالب این کتاب را به رویدادهای زندگی واقعی‌تان مرتبط سازید.
- پرسشنامهٔ خودارزیابی. پرسشنامه‌ای که در انتهای این فصل آورده شده‌است به شما کمک می‌کند تا نگرش‌تان را نسبت به اغلب مسائل مطرح‌شده کشف کنید. قبل از مطالعهٔ این کتاب، پرسشنامه را تکمیل کنید تا از موضع‌تان در مقابل مسائل اخلاقی آگاه شوید. پس از اتمام کتاب نیز بار دیگر به سؤالات پاسخ دهید تا با مقایسهٔ پاسخ‌ها به تغییراتی که در نگرش‌تان رخ داده‌است پی برید.
- خودارزیابی‌های فصلی. هر فصل با پرسشنامه‌ای آغاز می‌شود که هدف آن تشویق شما به فکر کردن دربارهٔ موضوعات آن فصل است. پاسخ‌دهی به این پرسشنامه روش خوبی برای متمرکز شدن روی مطالب است. بهتر است با دانشجویان و همکاران‌تان هم دربارهٔ این مسائل صحبت کنید. پس از مطالعهٔ فصل و گفت‌وگو در مورد

مطالب آن در کلاس درس، بار دیگر پرسشنامه را تکمیل کنید تا از تغییراتی که در نگاه‌تان ایجاد شده‌است آگاه گردید.

- اهداف یادگیری. همان‌طور که در ابتدای فصل گفتیم، توجه به اهداف یادگیری شما را روی مطالب ارائه‌شده متمرکز می‌سازد. ذکر این اهداف مانند سیاهه‌ای است که شما را در ارزیابی میزان تسلطتان بر نکات کلیدی یاری می‌هد.
- مثال‌ها، نمونه‌های موردی، نظرات و سؤالات. بسیاری از مثال‌های این کتاب برگرفته از مشاوره واقعی با انواع مراجعان در محیط‌های مختلف است (البته برای حفظ رازداری برخی مشخصات نمونه‌های موردی تغییر داده شده‌اند). هنگام مطالعه هر مثال به این فکر کنید که اگر با این مراجع یا موقعیت مشاوره‌ای خاص روبرو می‌شدید چه می‌کردید. ما با بیان نظرات‌مان در مورد هر نمونه موردی به شما کمک می‌کنیم تا مسائل مربوط به آن مراجع را درک کنید و به اقدامی که ممکن بود انجام دهید بهتر بیندیشید. همچنین، برخی پاسخ‌های احتمالی درمانگر به معضلات اخلاقی در نمونه‌های موردی مختلف را، که همه آنها اخلاقی یا مناسب نیستند، ذکر می‌کنیم.
- فعالیت‌های پیشنهادی در انتهای فصل. فعالیت‌های پیشنهادی‌ای که در انتهای هر فصل ذکر می‌شوند به یکپارچه‌سازی مطالب آموخته‌شده و اجرای آنها در عمل کمک می‌کنند.
- اصول اخلاقی سازمان‌های حرفه‌ای مختلف. در هر فصل، خلاصه‌ای از اصول اخلاقی سازمان‌های حرفه‌ای مختلف را در مورد مطالب فصل ذکر کرده‌ایم. در صورت تمایل می‌توانید با مراجعه به تارنما‌های این سازمان‌های حرفه‌ای، اصول اخلاقی آنها را بارگیری کنید.
- تقویت تفکر انتقادی. سعی کنید در مورد مسائل مطرح‌شده به شیوه انتقادی فکر کنید. روی سؤالات، نمونه‌های موردی، تفسیرها و فعالیت‌هایی که در حال حاضر برای شما معنادارتر هستند متمرکز شوید، و نسبت به موضوعات جدیدی که در آینده برایتان اهمیت می‌یابند گشوده‌نظر باشید. افکار و موضع‌تان را نسبت به معضلات اخلاقی مطرح‌شده توسعه بخشید. زمانی که با همکاران و اساتیدتان صحبت می‌کنید، نسبت به پذیرش دیدگاه‌های جدید درباره مراحل تصمیم‌گیری اخلاقی منعطف باشید. با مشارکت در مباحث درس اخلاق به نگرش‌های تازه‌ای برای بررسی روند تصمیم‌گیری اخلاقی دست خواهید یافت.

اصول اخلاقی حرفه‌ای

سازمان‌های حرفه‌ای مختلف (در حوزه مشاوره، مددکاری اجتماعی، روان‌پزشکی، روان‌شناسی، زوج‌درمانی، خانواده‌درمانی، و خدمات انسانی) با تدوین اصول اخلاقی اعضایشان را در حیطه وسیعی راهنمایی می‌کنند. اصول این سازمان‌های حرفه‌ای ملی شباهت‌ها و تفاوت‌هایی دارند. انتشارات سازمان‌های حرفه‌ای مختلف منابع بسیاری دارند که به شما در درک مسائل بنیادین تصمیمات اخلاقی حرفه‌ای کمک می‌کنند.

LO1

درونمایه‌های مشترک اصول اخلاقی

تمام سازمان‌های حرفه‌ای اصلی در حوزه سلامت روان، اصول اخلاقی خاص خود را دارند. بهتر است نسخه‌ای از اصول اخلاقی مربوط به حرفه‌ای که قصد ورود به آن را دارید تهیه کنید و با استانداردهای اساسی آن در مورد رفتارهای اخلاقی آشنا شوید. لازم نیست همه استانداردها را بخاطر بسپارید، اما بی‌اطلاعی از اصول اخلاقی حرفه‌تان بهانه‌ای برای انجام رفتارهای غیراخلاقی نیست. اصول اخلاقی گسترده و عمومی هستند و به معضلات اخلاقی که ممکن است با آنها مواجه شوید پاسخ خاصی نمی‌دهند. اگرچه اصول اخلاقی در سازمان‌های حرفه‌ای مختلف متفاوت هستند، برخی

درونمایه‌های مشترک نیز در آنها به چشم می‌خورد، مانند:

- علاقه‌مندی به بهزیستی مراجعان
- فعالیت در حیطه صلاحیت شخصی
- درک و احترام به ارزش‌های فرهنگی مراجعان
- متمایز کردن ارزش‌های شخصی از ارزش‌های حرفه‌ای
- پرهیز از آسیب زدن به مراجعان و و استعمار آنها
- ایجاد و حفظ مرزهای حرفه‌ای مناسب
- رازداری و حفظ حریم خصوصی مراجعان
- فعالیت در چارچوب اخلاقی و قانونی
- پرهیز از تبعیض گذاشتن میان مراجعان در ارائه خدمات
- تلاش برای دست یافتن به بالاترین سطح عملکرد اخلاقی
- آگاهی از اهمیت مراقبت فردی به‌مثابه مبنایی برای فعالیت سازنده

L02

محدودیت‌های اصول اخلاقی

شیوه اجرای اصول اخلاقی در رفتار حرفه‌ای به آگاهی اخلاقی و مهارت‌های حل مسئله شما بستگی دارد. این اصول به‌جای توصیف روشن روش مقابله با چالش‌های احتمالی، بهترین قضاوت یکی از همکاران‌تان در مورد مشکلات اخلاقی متداول را توصیف می‌کنند (ولفل، ۲۰۱۶). اصول اخلاقی در مقابل رفتار حرفه‌ای مسئولانه مثل کتاب آشپزی عمل نمی‌کنند؛ به عبارت دیگر، دستورالعملی برای تصمیم‌گیری اخلاقی کارآمد ارائه نمی‌دهند. واقعیت این است که رهنمودهای روشن و قطعی اصول اخلاقی تنها به چند مشکل خاص محدود می‌شوند. کاملاً روشن است که اصول اخلاقی انجمن روان‌شناسی آمریکا (APA؛ ۲۰۱۰) نه به همه سوالات پاسخ می‌دهد و نه هر معضلی احتمالی را به‌طور خاص بررسی می‌کند. اگرچه اصول اخلاقی در APA قوانین اجباری به‌شمار نمی‌آیند، روان‌شناسان برای عمل کردن به شیوه‌ای اخلاقی باید آنها را مد نظر داشته‌باشند. پوپ و واسکز (۲۰۱۶) به ما یادآوری می‌کنند که اصول، معیارها و قوانین اخلاقی در واقع آغاز ملاحظات اخلاقی هستند نه پایان آنها. این اصول اطلاعات مفیدی در اختیار ما قرار می‌دهند ولی جایگزین تفکر انتقادی در مورد مسائل اخلاقی نمی‌شوند. «تصمیم‌گیری اخلاقی یک فرایندی است و آیین‌نامه‌ها تنها بخشی از این فرایند هستند» (ص ۳). به‌طور خلاصه، پیروی از اصول اخلاقی برای حفظ مسئولیت‌پذیری اخلاقی لازم است، اما کافی نیست. اصول اخلاقی محدودیت‌هایی دارند (رجوع کنید به هرلیهی و کوری، ۲۰۱۲ الف؛ نپ، گاتلیب و هاندلسمن، ۲۰۱۵؛ پوپ و واسکوز، ۲۰۱۶؛ ولفل، ۲۰۱۶). زمانی که سعی می‌کنید از نظر اخلاقی مسئولیت‌پذیر باشید ممکن است با چنین واقعیت‌هایی مواجه شوید:

- تنها با تکیه بر اصول اخلاقی نمی‌توان برخی مسائل را حل کرد.
- اصول اخلاقی به بسیاری از موقعیت‌های واقع در حوزه مناقشه‌برانگیز اخلاق اشاره نکرده‌اند.
- بعضی اصول اخلاقی از وضوح و دقت کافی برخوردار نیستند، و به همین دلیل، ارزیابی دقیق معضلات اخلاقی را دشوار می‌سازند.
- یادگیری اصول اخلاقی و رهنمودهای عملی لزوماً به عملکرد اخلاقی منجر نمی‌شود.
- اصول اخلاقی به معضلات اخلاقی پاسخ روشن نمی‌دهند.
- گاهی میان چند اصل اخلاقی، و همچنین میان اصول اخلاقی سازمان‌های حرفه‌ای مختلف تعارض‌هایی وجود دارد.
- اصول اخلاقی بیشتر واکنشی هستند نه کنشی.

- هیچ مجموعه‌ای از قوانین یا استانداردهای اخلاقی نمی‌تواند درمانگران در مواجهه با موقعیت‌های اخلاقی پیچیده به اندازه کافی راهنمایی کند.
- موقعیت‌های جدید به‌طور مکرر وجود می‌آیند و هیچ دو مورد اخلاقی دقیقاً یکسان نیستند.
- ممکن است ارزش‌های شخصی درمانگر با ارزش یا استاندارد خاصی در یک اصل اخلاقی مغایر باشد.
- گاهی اصول اخلاقی با سیاست‌ها و رویکردهای نهادی در تضاد هستند.
- اصول اخلاقی باید در چارچوب فرهنگی درک شوند؛ بنابراین، لازم است آنها را با فرهنگ‌های خاص انطباق دهیم.
- ممکن است اصول اخلاقی و قوانین یا مقررات ایالتی در مورد الزامات گزارش‌دهی همسو نباشند.
- اصول اخلاقی اغلب به روز می‌شوند و در طول سفر دائمی یادگیری تخصصی، به آموزش و رشد حرفه‌ای پیوسته نیاز دارند.

LO3

اصول اخلاقی به‌مثابه چراغ راهنما

اصول اخلاقی رسمی هرگز جای رویکردی فعال، مشورتی و خلاقانه نسبت به مسئولیت‌های اخلاقی را نمی‌گیرند (پوپ و واسکوز، ۲۰۱۶). اصول اخلاقی را نمی‌توان به‌صورت عمومی اعمال کرد زیرا هر مراجع وضعیت منحصربه‌فردی دارد و ممکن است به راه‌حلی متفاوت، که مستلزم قضاوت حرفه‌ای است، نیاز داشته باشد. رویکرد مبتنی بر قانون نسبت به اخلاق در کمک معنادر به بالینگرانی که می‌خواهند به بالاترین سطح عملکرد اخلاقی دست یابند با محدودیت‌هایی مواجه است.

متخصص شدن تقریباً شبیه آموختن شیوه سازگار شدن با فرهنگی متفاوت است، و هم دانشجویان و هم اساتید فرایند فرهنگ‌پذیری اخلاقی را تجربه می‌کنند. به عقیده ما، درمانگران می‌بایست مسئولیت تصمیم‌گیری اخلاقی و پیامدهای نهایی تصمیمات‌شان را به عهده گیرند. آشنایی با این فرایند زمان‌بر است و به مشورت نیاز دارد. حتی اگر سال‌ها تجربه فعالیت حرفه‌ای داشته باشیم، باز هم مشورت با همکاران‌مان بر اصلاح تفکر ما نسبت به مسائل اخلاقی مختلف تأثیر شگرفی برجای می‌گذارد.

هرلیهی و کوری (۲۰۱۵ الف) سه هدف اصلی برای اصول اخلاقی برمی‌شمارند. هدف اول، آشنا کردن متخصصان با رفتارهای اخلاقی برجسته است. مطالعه و تأمل در استانداردها به تقویت آگاهی درمانگران و روشن‌سازی ارزش‌های شخصی در مقابل چالش‌های حرفه‌ای کمک می‌کند. هدف دوم اصول اخلاقی این است که مکانیسمی برای پاسخگویی حرفه‌ای در اختیار متخصصان قرار دهند. درمانگران می‌بایست نه تنها رفتار خود را کنترل کنند، بلکه همکاران‌شان را نیز به رفتار اخلاقی تشویق کنند. پیروی از آیین‌نامه‌های اخلاقی یکی از بهترین روش‌های حفظ بهزیستی مراجعان یا دانشجویان، و محافظت از خود در برابر شکایات غیرقانونی است. هدف سوم اصول اخلاقی این است که به‌مثابه کاتالیزوری برای بهبود فعالیت‌ها عمل کنند. درمانگران هنگام تفسیر و اجرای اصول اخلاقی در فعالیت‌های خود با سؤالاتی روبرو می‌شوند که به روشن شدن موضع آنها در قبال معضلات اخلاقی که پاسخ ساده یا مطلق ندارند کمک می‌کنند. تصور کنید که اگر مردم بدون راهنما عمل کنند و هر درمانگری به تنهایی در مورد معضلات اخلاقی و راه‌حل آنها تصمیم بگیرد، چه آسوبی به پا می‌شود.

هرگز نباید فراموش کنیم که هدف اصلی آیین‌نامه اخلاقی، حفظ بهزیستی مراجعان است. یکی دیگر از اهداف اصول اخلاقی حفاظت از مردم و راهنمایی متخصصان برای ارائه بهترین خدمات ممکن است. استاندارد جامعه (آنچه متخصصان در واقعیت انجام می‌دهند) معمولاً از استاندارد اخلاقی (آنچه متخصصان باید انجام دهند) منعطف‌تر است. لازم است از شیوه فعالیت همکاران‌تان در حوزه محلی و سایر گرایش‌های حرفه‌تان آگاه باشید.

اصول اخلاقی و قانون

در حرفه‌های سلامت روان با مسائل اخلاقی هم از طریق قوانین و هم از طریق اصول حرفه‌ای برخورد می‌شود. کمیته عمل و استانداردهای حرفه‌ای^۱ (۲۰۰۳) انجمن روان‌شناسی آمریکا، اخلاق و قانون را از هم متمایز می‌سازد: «**اخلاق** به استانداردهای حاکم بر رفتار اعضای متخصص مربوط می‌شود. **قانون** نیز مجموعه قوانینی است که بر رفتار شهروندان جامعه، ایالت یا کشور نظارت می‌کند. قوانین، تعریف‌کننده حداقل استانداردهای هستند که توسط دولت اعمال می‌شوند و جامعه آنها را می‌پذیرد. تعهد قانونی متخصصان سلامت روان به گزارش موارد سوءاستفاده از کودکان، نمونه‌ای از حداقل پیروی از استانداردها است. اما قانون ما را به تلاش برای تغییر نگرش‌های جامعه تشویق می‌کند؛ مثلاً قانون ما را ترغیب می‌کند تا به‌جای اینکه موارد کودک‌آزاری را فقط گزارش دهیم، سعی کنیم از بروز چنین اتفاقی پیشگیری کنیم. تمام اصول اخلاقی اظهار می‌کنند که درمانگران می‌بایست مطابق با اساسنامه‌های فدرالی و ایالتی، و مقررات دولتی عمل کنند. قانون معمولاً اخلاق را در دادگاه نادیده می‌گیرد. ولی ما در مقام درمانگران اخلاقی حوزه سلامت روان می‌توانیم همراه با مراجع و با جانبداری از او و اجتماعی که در آن خدمت می‌کنیم، به توسعه عدالت اجتماعی کمک کنیم. درمانگران باید در شناسایی مشکلات حقوقی در حرفه‌شان توانمند باشند زیرا بسیاری از موقعیت‌هایی که نیازمند قضاوت اخلاقی و حرفه‌ای هستند، پیامدهای حقوقی هم دارند.

همان‌طور که رملی و هرلیهی (۲۰۱۶) اشاره می‌کنند، گاهی مشاوران در تشخیص یک مسأله حقوقی یا شیوه برخورد با آن دچار مشکل می‌شوند. در چنین موقعیتی، سنجش این موارد احتمال وقوع مسأله حقوقی را مشخص می‌سازد: (الف) مراحل قانونی آغاز شده‌اند، (ب) وکلا کارشان را آغاز کرده‌اند، یا (ج) درمانگر در معرض خطر شکایت از رفتاری نادرست قرار دارد. در صورت بروز مسأله حقوقی با وکیل مشورت کنید. رملی و هرلیهی توصیه می‌کنند که برای حل مسائل حقوقی با همکاران‌تان مشورت نکنید زیرا مشاوران به‌ندرت در چنین مسائلی تخصص دارند. بسیاری از انجمن‌های حرفه‌ای و کلاسی دارند که هم با مسائل حقوقی و هم با مسائل بالینی آشنا هستند و اعضا می‌توانند از این منبع مشاوره بگیرند. بهتر است با وکیلی محلی در ایالت خود که می‌توانید در مورد مسائل حقوقی با او مشورت کنید، رابطه حرفه‌ای و همیارانه برقرار کنید. برخی متخصصان هم در حوزه حقوق و هم در حوزه سلامت روان مدرک دارند، که می‌تواند منبع کمی مفیدی باشد.

قوانین و اصول اخلاقی از اتفاقات روی‌داده استنباط می‌شوند نه از پیش‌بینی آنچه قرار است روی دهد. محدود کردن دامنه عملکرد به اطاعت از اساسنامه و پیروی از اصول اخلاقی کافی نیست. امیدواریم رفتار شما بر اساس اخلاق مبتنی بر ترس^۲ نباشد. همان‌طور که بارها در سراسر این کتاب اشاره خواهیم کرد، در مراحل اولیه برنامه آموزشی بسیار مهم است که نگرش اخلاقی مبتنی بر ملاحظه را در خود پرورش دهید و سعی کنید به بالاترین سطح مراقبت اخلاقی از مراجع دست یابید. بیرل و برنس (۲۰۱۶) توصیه می‌کنند که اخلاق را از دیدگاه مشارکت ارتباطی بنگریم نه از دیدگاه مدیریت خطر. به عقیده آنها، مشاوران می‌بایست ترس از مجازات را کنار بگذارند و نسبت به رابطه‌ای معتبر و متقابل گشوده‌نظر باشند تا «اخلاق به شکل ارتباطی و زنده درآید و در هر لحظه به‌طور کامل با برخورد بالینی یکپارچه گردد» (ص. ۳۹۶).

استانداردهای اخلاقی برای محافظت از مراجعان تدوین شده‌اند، اما برای اطمینان یافتن درمانگران از اقدامات خودمراقبتی نیز مفید هستند. مثلاً گاهی مشاوران در تعیین محدودیت‌هایی نسبت به مفید بودن برای دیگران دچار مشکل می‌شوند. در چنین شرایطی پیروی از رهنمودهای روشن شما را در تعیین مرزهای شخصی و حرفه‌ای سالم یاری می‌دهد.

گاهی مشاوران با تعارض‌هایی میان قانون و اصول اخلاقی روبرو می‌شوند. گاهی نیز تصور می‌کنند که استانداردهای

1. Committee on Professional Practice and Standards

2. fear-based ethics

اخلاقی رقیب هم هستند و پیروی از آنها مستلزم انجام رفتارهایی مغایر است. تصمیم‌گیری در چنین شرایطی تا حد زیادی به ارزش‌های آنها در مقام مشاور بستگی دارد (بارنت و جانسون، ۲۰۱۵). در بافت‌های مختلفی مانند تبلیغات، رازداری و حقوق مراجعان در دسترسی به پرونده‌هایشان با تعارض میان اصول اخلاقی و قانون مواجه می‌شویم. اگر پیروی از اصول اخلاقی حرفه‌ای منجر به سرپیچی از قانون می‌شود، بهتر است که به مشاور حقوقی مراجعه کنید. متخصصان سلامت روان مجاز نیز می‌توانند برای دریافت مشاوره با بخش حقوقی سازمان حرفه‌ای خود یا هیئت صدور مجوز ایالتی تماس بگیرند.

نپ، گوتلیب، برمن و هندلزن (۲۰۰۷) به درمانگران توصیه می‌کنند که در صورت مواجهه با تعارض میان قوانین و اخلاقیات، ابتدا ملزومات پیروی از قانون و ماهیت تعهدات اخلاقی‌شان را شناسایی کنند. گاهی درمانگران از ملزومات قانونی حرفه‌شان ناآگاه هستند و به اشتباه تصور کنند که میان قانون و اخلاق تعارض وجود دارد. در صورت وجود تعارض میان قانون و اخلاق و اجتناب‌ناپذیری تعارض، «روان‌شناسان یا باید طوری از قانون پیروی کنند که احتمال آسیب دیدن ارزش‌های اخلاقی‌شان به حداقل برسد، یا طوری اصول اخلاقی را دنبال کنند که سرپیچی از قانون به حداقل برسد» (نپ و همکاران، ۲۰۰۷؛ ص. ۵۵). اگر درمانگران از قبل مشکلات را پیش‌بینی کنند و اقدامات پیشگیرانه انجام دهند، اغلب از بروز تعارض‌های آشکار میان قانون و اخلاق پیشگیری می‌شود.

مشاوره با افراد زیر سن قانونی، نمونه‌ای از تعارض بالقوه میان استانداردهای قانونی و اخلاقی است. این امر در مورد مشاوره با کودکان یا نوجوانان در بافت مدرسه برجسته‌تر می‌شود. ممکن است مشاوره به رعایت اصول اخلاقی در رازداری مطالب جلسه مشاوره با خردسالان متعهد باشد، اما گاهی والدین/ناظران قانونی کودک از نظر حقوقی حق دارند از مطالب این جلسات آگاه شوند. در چنین شرایطی احتمالاً مشاور میان پیروی از آنچه به عقیده خودش از نظر اخلاقی برای مراجع مناسب‌تر است، و پذیرش مسولیت‌های حقوقی‌اش در قبال والدین/ناظران قانونی کودک سردرگم می‌شود. مشاور هنگام کار با کودکان خردسال باید هم با قوانین ایالتی و هم با سیاست‌های مدرسه آشنا باشد. گاهی قوانین برخی مدارس در مورد رازداری درباره مسائل مربوط به سوءمصرف مواد با قوانین درمانگر خصوصی تفاوت دارد. ارائه‌دهندگان خدمات سلامت روان در ارتش نیز گاهی دچار معضلات اخلاقی می‌شوند چون ممکن است تعهد آنها به مراجع با تعهدشان به سازمان نظامی مغایرت داشته‌باشد، و مجبور شوند میان منافع درمانی مراجع‌محور و منافع درمانی سازمان‌محور یکی را انتخاب کنند (جانسون و همکاران، ۲۰۱۰). گاهی این تعهدات رقابتی معضلات اخلاقی چالش‌برانگیزی ایجاد می‌کنند. برای مثال، اطلاعاتی که در بخش غیرنظامی محرمانه تلقی می‌شوند ممکن است در بخش نظامی فاقد حفاظ افشایی باشند. گاهی نیز نیاز افسر ارتش به مطلع بودن از سلامت یکی از اعضای گروه با ارزش‌های اخلاقی مربوط به رازداری و حفظ حریم خصوصی مغایرت دارد. ارائه‌دهندگان مجاز خدمات بهداشتی در ارتش ممکن است میان وظایف خود در مقام افسر نظامی و وظیفه‌ای که در قبال مراجع دارند با تعارض‌های آشکاری مواجه شوند (جانسون و جانسون، ۲۰۱۷). خوشبختانه راهبردهایی برای مدیریت موفقیت‌آمیز چنین شرایطی وجود دارد. به گفته جانسون، گراسو و ماسلوسکی (۲۰۱۰)، «تعارض واقعی میان عملکرد اخلاقی و قانونی - زمانی که پایبند بودن به قانون به‌طور خودکار یک اثل اخلاقی را نقض می‌کند یا برعکس - به‌ندرت روی می‌دهد» (ص. ۵۵۲).

راهی عاقلانه برای مقابله با معضلات اخلاقی شامل مسائل حقوقی این است که با مشاور حقوقی و همکاری که با قانون آشنا هستند صحبت کنید. هنگامی که ظاهراً نه قانون و نه اصول اخلاقی توانایی حل مسئله‌ای را ندارند بهتر است که با در نظر گرفتن سایر استانداردهای حرفه‌ای و اجتماعی و وجدان‌تان عمل کنید. در فصل پنجم و ششم دقیق‌تر به این موضوع می‌پردازیم.

تکامل اصول اخلاقی

اصول اخلاقی توسط گروه‌های حرفه‌ای و به منظور محافظت از مصرف‌کنندگان، ارائه رهنمودهایی برای درمانگران، و

روشن ساختن موضع حرفه‌ای سازمان‌ها تعیین می‌شوند. اصول اخلاقی به‌صورت دوره‌ای بازنگری می‌شوند و در بهترین حالت، اسناد زنده‌ای به‌شمار می‌آیند که به نیازهای مشاوران، مراجعانی که به آنها خدمت می‌کنند، و به‌طور کلی، به جامعه پاسخ می‌دهند. مثلاً اصل اخلاقی بازنگری‌شده انجمن مشاوران آمریکا (ACA، ۲۰۱۴) به مسائل اخلاقی در حال تکامل مانند تصمیم‌گیری اخلاقی، ارزش‌های حرفه‌ای، مدیریت و حفظ مرزها، فناوری، عدم تحمیل ارزش‌های شخصی مشاور به مراجع، آموزش به مشاور، و مسائل حقوقی - که همه آنها در پاسخ به تحولات اخیر در این زمینه شکل گرفته‌اند - می‌پردازد (کاپلان و همکاران، ۲۰۱۷). بخش جدیدی از این اصل به مسائل مربوط به رضایت آگاهانه، حریم خصوصی و امنیت ارتباطات الکترونیکی، مشاوره از راه دور، نگهداری آنلاین، و تحقیقات و رسانه‌های اجتماعی اختصاص یافته‌است. اغلب انجمن‌های حرفه‌ای هر ۵ الی ۱۰ سال یک بار در اصول اخلاقی خود تجدیدنظر می‌کنند. استانداردها می‌بایست تغییرات ایجادشده در حرفه و روندهای اجتماعی در حال تکامل را منعکس سازند.

اگرچه اصول اخلاقی مفید هستند، هرگز نمی‌توانند جای قضاوت آگاهانه و حسن نیت مشاور را بگیرند. در اینجا مجدداً بر نیاز به سطحی از عملکرد اخلاقی که بالاتر از صرف رعایت قانون یا اصول اخلاقی باشد تأکید می‌کنیم. مثلاً ممکن است شما با بی‌توجهی به تنوع فرهنگی از طرح دعوی در دادگاه اجتناب کنید، اما شاید بسیاری از مراجعانی که از لحاظ فرهنگی با شما متفاوت هستند از رفتار حرفه‌ای غیرحساس‌تان رنج برند.

نظارت حرفه‌ای بر فعالیت‌های یاریگر

حوزه فعالیت قانونی و اخلاقی اغلب متخصصان سلامت روان در تمام ۵۰ ایالت آمریکا مشخص شده‌است. قوانین صدور مجوزهای ایالتی در تعیین دامنه عملکرد متخصصان و شیوه اجرای این قوانین توسط هیئت‌های صدور مجوز نقش دارند. برخی فعالان حرفه‌های روان‌درمانی از طریق ثبت‌نام و دریافت گواهینامه، و برخی دیگر، مانند مددکاران اجتماعی، زوج‌درمانگران و خانواده‌درمانگران، مشاوران حرفه‌ای، و روان‌شناسان از طریق کسب مجوز شروع به کار می‌کنند. وظایف اصلی هیئت‌های تنظیم‌کننده عبارت‌اند از (۱) تعیین استانداردهای مربوط به پذیرش در حرفه‌های یاریگر، (۲) غربالگری متقاضیان دریافت گواهینامه یا مجوز، (۳) تنظیم عملکرد روان‌درمانی بر اساس منفعت عمومی، و (۴) اجرای فرایندهای انضباطی طبق قانون برای مواردی مثل نقض استانداردهای رفتار حرفه‌ای. اگر هیئت تنظیم‌کننده ایالتی متوجه شود که متخصصان سلامت روان از نظر شخصی یا حرفه‌ای عملی غیراخلاقی یا رفتاری غیرقانونی انجام داده‌اند ممکن است گواهی یا مجوز آنها را باطل سازد. در فصل هشتم موضوع مجوز را دقیق‌تر بررسی خواهیم کرد.

اغلب سازمان‌های حرفه‌ای علاوه بر هیئت‌های تنظیم مقررات ایالتی، کمیته‌های اخلاقی هم دارند - کمیته‌های اخلاقی، نهادهای منتخب یا تفویض‌شده‌ای هستند که بر رفتار اعضای سازمان نظارت می‌کنند. اهداف اصلی کمیته‌های اخلاقی، آموزش به اعضای انجمن در مورد اصول اخلاقی و محافظت از مردم در برابر اقدامات غیراخلاقی است. این کمیته‌ها به‌طور منظم برای رسیدگی به شکایات رسمی از اعضای سازمان حرفه‌ای تشکیل جلسه می‌دهند، و با بازنگری در اصول اخلاقی سازمان آنها را به روز می‌کنند.

در صورت لزوم، درمانگران می‌بایست نحوه شکایت اخلاقی را برای مراجعان توضیح دهند. کمیته اخلاق نیز در صورت دریافت شکایت در مورد یکی از اعضا، فرایند تحقیق را آغاز می‌کند و در نهایت، راه‌حلی یافت می‌شود. مثلاً ممکن است کل شکایت یا برخی اتهامات رد شوند. گاهی نیز کمیته اخلاق تشخیص می‌دهد که متهم از استانداردهای اخلاقی سرپیچی کرده‌است و او را مجازات کند. مجازات‌های احتمالی عبارت‌اند از توبیخ کردن عضو خاطی؛ توصیه به او برای آغاز اقدامات درمانی خاص، مانند دریافت نظارت پیوسته یا آغاز درمان فردی؛ عفو مشروط یا تعلیق اجازه فعالیت برای مدت زمانی مشخص؛ توصیه به سازمان برای درخواست از فرد خاطی برای استعفا دادن از سازمان؛ یا توصیه به سازمان برای اخراج او.

اخراج یا تعلیق عضو، مجازاتی اساسی است. اعضا حق دارند به تصمیم کمیته اعتراض کنند. پس از اتمام مراحل

یا پایان مهلت بازنگری، تحریم‌های مربوط به تعلیق و اخراج به صورت کتبی به اعضای سازمان حرفه‌ای ابلاغ می‌شود. گاهی مجوز یا گواهینامه فعالیت درمانگرانی که از انجمن اخراج می‌شوند باطل می‌گردد، اما این امر تنها زمانی روی می‌دهد که هیئت ایالتی به طور مستقل درباره آنها تحقیق کند. شکایاتی که به اخراج منجر می‌شوند اغلب به اندازه‌ای جدی هستند که اجرای قانون و اتهامات کیفری را شامل شوند. بسیاری از پرونده‌ها نیز به دادرسی‌های دادگاه مدنی ختم می‌شوند و نتایج آنها معمولاً در مطبوعات محلی منتشر می‌شود. برخی متخصصان سلامت روان که با تخلفات اخلاقی مواجه می‌شوند ممکن است معتقد باشند که کمیته اخلاق با آنها عادلانه رفتار نکرده است، و در چنین مواردی می‌توانند نظر خود را بیان کنند.

تصمیم‌گیری اخلاقی

برخی اصطلاحات کلیدی

متخصصان حوزه سلامت روان با اصطلاحات مختلفی معرفی می‌شوند: متخصص سلامت روان^۱، پزشک^۲، درمانگر^۳، مشاور^۴، مددکار اجتماعی^۵، مشاور مدرسه^۶، مشاور توان بخشی^۷، مشاور اعتیاد^۸، فعال اجتماعی^۹، زوج درمانگر و خانواده درمانگر^{۱۰}، یاریگر^{۱۱} و بالینگر^{۱۲}. ما در این کتاب عموماً از این اصطلاحات، که نشان‌دهنده نام‌گذاری متفاوت حرفه‌های مختلف است، به جای یکدیگر استفاده می‌کنیم.

اگرچه ارزش‌ها^{۱۳} و اخلاقیات^{۱۴} غالباً به جای یکدیگر استفاده می‌شوند، اما این دو اصطلاح یکسان نیستند. ارزش‌ها به اعتقادات و نگرش‌هایی اطلاق می‌شود که جهت زندگی روزمره را مشخص می‌کنند، در حالی که اخلاقیات به باورهای ما در مورد رفتار درست مربوط می‌شود. اخلاقیات اصول اخلاقی هستند که توسط فرد یا گروه برای ارائه قوانین مربوط به رفتار صحیح شکل گرفته اند. اخلاق همگانی^{۱۵} به نگرش‌های مربوط به رفتار صحیح مناسب ربط دارد و ارزیابی اقدامات بر اساس زمینه فرهنگی وسیع‌تر یا معیارهای مذهبی را شامل می‌شود.

اخلاقیات نشان‌دهنده اهداف آرمان‌گرایانه، یا بالاترین و ایده‌آل‌ترین استانداردهای تعیین شده توسط حرفه است که از طریق رفتار و تعاملات حرفه‌ای شما اعمال می‌گردد (راملی و هرلیهی، ۲۰۱۶). اصول اخلاقی ماهیتاً از نظر مفهومی گسترده هستند و عموماً به تفسیر متخصصان بستگی دارند. اگرچه حداقل و حداکثر استانداردها ممکن است متفاوت باشند، اما لزوماً در تضاد نیستند.

استانداردهای جامعه^{۱۶} (یا آداب اجتماعی)^{۱۷} از نظر مبنای میان‌رشته‌ای، نظری و جغرافیایی با هم تفاوت دارند. مثلاً استانداردهای ارتباط اجتماعی مشاور با مراجع در یک منطقه شهری بزرگ ممکن است متفاوت از یک منطقه روستایی باشد، یا متخصصانی که پیرو رویکردهای انسان‌گرایانه هستند در مقایسه با آنهایی که رویکرد رفتاری دارند به شیوه‌ای متفاوت با مراجعان ارتباط برقرار کنند. استانداردهای جامعه اغلب به‌مثابه معیار قانونی نهایی برای تعیین قصور متخصصان عمل می‌کند. در پرونده‌های حقوقی مربوط به بدرفتاری، آنچه که معقول تلقی می‌شود توسط استانداردهای جامعه تعیین می‌گردد. قضاوت‌های دادگاهی پیوسته نشان داده‌اند که ارائه‌دهندگان خدمات سلامت روان می‌بایست از

1 . mental health professional
3 . therapist
5 . social worker
7 . rehabilitation counselor
9 . community worker
11 . helper
13 . values
15 . Morality
17 . mores

2 . practitioner
4 . counselor
6 . school counselor
8 . addictions counselor
10 . couples and family therapist
12 . clinician
14 . ethics
16 . Community standards

میزان معقولی مهارت، دانش و مراقبت بهره‌مند باشند. معقولیت^۱ معمولاً به مراقبت‌هایی اشاره دارد که سایر متخصصان آن حرفه در جامعه مد نظر به‌طور معمول به مراجعان‌شان ارائه می‌دهند.

حرفه‌ای‌گرایی^۲ تا حدی با رفتار اخلاقی رابطه دارد، اما می‌توان به‌صورت غیرحرفه‌ای عمل کرد و رفتار غیراخلاقی نداشت. مثلاً عدم سریع پاسخ دادن به تماس‌های تلفنی مراجع ممکن است غیرحرفه‌ای تلقی شود، اما احتمالاً غیراخلاقی نیست مگر اینکه مراجع در بحران باشد.

در برخی موقعیت‌ها این مفاهیم کاملاً از یکدیگر متمایز می‌شوند. مثلاً صمیمیت جنسی میان مشاور و مراجع امری غیراخلاقی، غیرحرفه‌ای، و غیرقانونی تلقی می‌گردد. هنگام مطالعه این مفاهیم باید این تفاوت‌های معنایی را در نظر داشته‌باشید.

L05

سطوح عملکرد اخلاقی

یکی از راه‌های مفهوم‌سازی اخلاق حرفه‌ای این است که اخلاق اجباری^۳ را با اخلاق آرمانی^۴ مقایسه کنیم. اخلاق اجباری سطحی از عملکرد اخلاقی را توصیف می‌کند که در آن مشاوران با رعایت حداقل استانداردها عمل می‌کنند و «بایدها و نبایدها» را پذیرفته‌اند. در این سطح، تمرکز بر قوانین رفتاری است، مانند اطمینان یافتن از رضایت آگاهانه بیمار در روابط حرفه‌ای. اخلاق آرمانی بالاترین استانداردهای تفکر و رفتار مشاوران حرفه‌ای را توصیف می‌کند و مستلزم آن است که مشاوران فراتر از رعایت اصول اخلاقی عمل کنند. این کار به درک معنویتی که اصول اخلاقی بر اسا آنها بنا شده‌اند نیاز دارد. هر بخش از اصول اخلاقی ACA (۲۰۱۴) با مقدمه‌ای آغاز می‌شود که زمینه را تعیین می‌کند و به چیزهایی می‌پردازد که مشاوران باید در راستای عملکرد اخلاقی خواهان رسیدن به آن باشند. متخصصانی که در سطح اول، یعنی اخلاق اجباری، عمل می‌کنند عموماً از گرفتار شدن در دادگاه‌های حقوقی یا دریافت محکومیت حرفه‌ای توسط هیئت‌های مجوز دولتی در امان هستند. در سطح بالاتر عملکرد اخلاقی، یعنی اخلاق آرمانی، متخصصان فراتر می‌روند و در مورد تأثیر مداخلات‌شان بر بهزیستی مراجعان تأمل می‌کنند. مثالی از اخلاق آرمانی، ارائه خدمات بدون حق الزحمه (بدون پاداش) در جامعه برای افرادی است که قادر به پرداخت حق‌الزحمه خدمات مورد نیازشان نیستند.

اخلاق مثبت^۵ نه تنها شیوهٔ آسیب رساندن متخصصان به مراجعان، بلکه خدمات‌رسانی به شیوه‌ای بهتر را نیز بررسی می‌کند. اخلاق مثبت به‌جای تمرکز بر یک رویکرد اصلاحی در برخورد با مسائل اخلاقی، بر «گردهم آوردن همهٔ رفتارها و تصمیمات حرفه‌ای زیر چتر فلسفهٔ اخلاقی فراگیر دربارهٔ آنچه روانشناسان می‌توانند باشند، و نه صرفاً اجتناب از آنچه نباید انجام دهند» تأکید می‌کند (کناپ و همکاران، ۲۰۱۵، ص ۷). اخلاق مثبت از ارائه‌دهندگان خدمات سلامت روان می‌خواهد که به‌جای تمرکز بر انجام ندادن اقدامات خلاف و غیرانضباطی، به سوی بالاترین سطح عمل حرکت کنند (نپ و ونده-کریک، ۲۰۱۲).

وقتی کلمهٔ **غیراخلاقی** مطرح می‌شود، مردم به نقض شدید اصول اخلاقی تعیین‌شده فکر می‌کنند. اما واقعیت این است که اغلب موارد نقض اخلاق در فعالیت‌های بالینی احتمالاً سهوی هستند. قوانین اخلاقی اکثر سازمان‌های حرفه‌ای از متخصصان می‌خواهد که بر خودشان نظارت کنند و مسئولیت رفتارهای نادرست را بر عهده بگیرند. به عقیدهٔ ولف (۲۰۰۵)، ادبیات حرفه‌ای بر جلوگیری از بروز رفتار نادرست و شیوهٔ پاسخدهی نقض جدی اصول اخلاقی تمرکز دارد. اما به اندازهٔ کافی متخصصان را در مورد تخلفات جزئی راهنمایی نمی‌کند. ولف بیان می‌کند که مشاوران با جدی گرفتن موارد نقض اخلاقی جزئی و جست‌وجوی روش‌های صادقانه برای جبران چنین تخلفاتی می‌توانند عملکرد حرفه‌ای و تعهد شخصی‌شان به مراجعان را اثبات کنند.

مدل ولف (۲۰۰۵) از آگاهی بر اساس تأمل به سوی برنامه‌ای مبتنی بر عمل پیش می‌رود و مشاوران وقتی

1. Reasonableness
3. Mandatory ethics
5. Positive ethics

2. Professionalism
4. Aspirational ethics

تشخیص دهند که قوانین اخلاقی را به طرق جزئی نقض کرده‌اند، می‌توانند با مراجعه به این مدل، آسیب اخلاقی تخلف‌شان را جبران کنند. او تأکید می‌کند که اولین قدم برای کاهش میزان نقض اخلاقی این است که درمانگر تشخیص دهد که به شیوه‌ای احتمالاً غیراخلاقی با مراجع رفتار کرده‌است. اگر درمانگر آگاه نباشد که رفتار او به چه شیوه‌های ظریفی اثر نامطلوبی بر مراجع به‌جای می‌گذارد، غیراخلاقی بودن رفتارش آشکار نمی‌گردد و مراجع همچنان آسیب می‌بیند. مثلاً درمانگری که از نظر مالی در شغلش دچار مشکل است ممکن است تعداد جلسات درمان را افزایش دهد و این عمل را از لحاظ نظری توجیه کند. او به احتمال زیاد این واقعیت را نادیده می‌گیرد که طولانی شدن دوره درمان تحت تأثیر وضعیت مالی او قرار دارد.

متخصصان در صورت عدم توجه به انتظاراتی که در رقابت با یکدیگر قرار دارند به راحتی ممکن است در باتلاق اخلاقی فرو روند. بهترین راه برای حفظ اخلاق در فرایند درمان، تمرکز روشن بر منافع مراجعان است. ممکن است مشاوران مدرسه به قدری روی مسائل تحصیلی و برنامه‌ریزی درسی دانش‌آموزان متمرکز شوند که با انجمن مشاوره تماس نگیرند و فراموش کنند که باید شبکه‌ای متشکل از سایر متخصصان تشکیل دهند و دانش‌آموزان و خانواده‌های آنها را در شرایط بحرانی به این متخصصان ارجاع دهند. در سیستم مدرسه گاهی معلمان و دیگران به دانش‌آموزان و خانواده‌ها برچسب ناکارآمد یا بی‌انگیزه می‌زنند. در صورتی که خواهان پیشرفت هستیم لازم است که مشاور به دانش‌آموزان و خانواده‌ها کمک کند تا به نقاط قوت خود پی برند و محدودیت‌ها را مجدداً چارچوب‌دهی کند. مشاور می‌تواند یک الگوی اخلاقی در سیستمی باشد که در آن اخلاق چندان مورد توجه قرار نمی‌گیرد.

وقتی متخصصان بر اخلاق خود نظارت داشته‌باشند، نیازهای مراجعان به بهترین نحو برآورده می‌شود. تخلفات اخلاقی ممکن است نادیده گرفته شوند زیرا فقط افرادی که مرتکب نقض اخلاقیات شده‌اند از آن اطلاع دارند. به‌جای اینکه فقط به دیگران نگاه کنید و بگویید که «این کار غیراخلاقی است!»، پیشنهاد می‌کنیم که صادقانه تفکر تان را بررسی کنید و از خودتان بپرسید، «آیا کاری که انجام می‌دهم واقعاً به نفع مراجع هست؟ آیا این کار با اصول اخلاقی سازمان حرفه‌ای من مطابقت دارد؟ آیا به فکر مراقبت از خودم هستم و در تصمیماتی که در مورد مراجع می‌گیرم به حفظ مرزهای مراقبت از سلامت خودم در ارتباط با او توجه دارم؟» و سپس بر اساس پاسخ‌هایتان از دستورالعمل‌هایی برای هدایت رفتار تان بهره‌گیرید. هایی را برای رفتار خود اعمال کنید. خودارزیابی و تأمل فرایندی مداوم است که هم به نفع مراجعان ماست و هم باعث رشد شخصی و حرفه‌ای ما می‌شود.

LO6

اصول اخلاقی و اخلاق فضیلت

میرا و همکارانش (۱۹۹۶) در مقاله‌ای مهم به نام «اصول و فضایل: بنیادی برای تصمیمات اخلاقی، سیاست‌ها و شخصیت» اصول اخلاق و اخلاق فضیلت را از هم متمایز می‌کنند. **اصول اخلاقی** مجموعه‌ای از بایدها و روشی است که با دو هدف بر مسائل اخلاقی متمرکز می‌شود (الف) حل یک معضل خاص یا مجموعه‌ای از معضلات و (ب) ایجاد چارچوبی برای هدایت تفکر و رفتار اخلاقی در آینده. اصول اخلاقی اساساً بر گزینه‌ها و اقدامات متمرکز است، و از آنها برای تسهیل انتخاب از میان پاسخ‌های قابل قبول اجتماعی و تاریخی به سؤال «چه باید بکنم؟» استفاده می‌شود. بررسی دقیق اصول اخلاقی راه را برای چشم‌انداز مهم دیگری به نام «اخلاق فضیلت»^۱ باز می‌کند. **اخلاق فضیلت** بر ویژگی‌های شخصیتی مشاور و آرمان‌های غیراجباری که متخصصان آرزوی داشتن آنها را دارند متمرکز می‌کند، نه بر حل معضلات اخلاقی خاص. به بیان ساده، اصول اخلاقی می‌پرسد «آیا این وضعیت غیراخلاقی است؟» در حالی که اخلاق فضیلت می‌پرسد «آیا من بهترین کار را برای مراجع انجام می‌دهم؟» حتی در غیاب معضل اخلاقی، باز هم اخلاق فضیلت درمانگر را وادار می‌کند که از رفتار اخلاقی آگاه باشد. میرا و همکارانش عقیده دارند که که مساله پیروی کردن از یکی از انواع اخلاق نیست، بلکه این است که مشاوران حرفه‌ای باید برای دستیابی به تصمیمات و سیاست‌های